

Hvidløgspressen

et blad for lesbiske



Nov. 85

15,-

NR. 31

BIBLIOTEK OG ARKIV
FORBUNDET AF 1948
LANDSFORENING FOR BØSSER OG LESBISKE

INHHOLDSFORTEGNELSE

TEMA	4
Læserbreve	10
Oplæg til Seminar	
Fremtidsværksted	14
Den lille og den store ..	
utopi	16
Seminarieprogram	20
Seminarie tilmelding	21
Kvindehøjskolen program ...	22
Rejsebrev	24
Kvindehus	25
Om menstruation	26
Projekt på mange måder ...	28
Heksemor en anmeldelse .	31
Adresse: Psykiatrisk afd..	32
Fø 85	34
Referater	
Husmøde/ Fællesmøde	38
Mere om fællesmøde	39
Ebba Lebba	40
Annoncer	40



TEMA I NR 32

RACISME

DEAD

- LINE 3. dec

Hvad betyder racisme ???

- Det er forskelsbehandling p. g.a. en anderledes sexualitet.
- Der er undertrykkelse af kvinder i forhold til mænd.
- Det er udgransning af alle der stikker en lille smule af fra "normerne" flygtninge i forhold til danskere f.eks.

Eller er det? Har du selv plads til anderledes tænkende/handlende eller er det for meget for langt ??

Om hvorfor vi valgte temaet AIDS

Det startede med den grønne markat i Centralafrika. De første AIDS-smittede skulle efter sigende være heterosexuelle. Nu skriver vi om det i Hvidløgspressen bl.a. fordi store dele af pressen og de officielle myndigheder har fået det til at se ud som om, det er en bøsse-sygdom. Det er sket overalt i verden selv i Italien, hvor de fleste AIDS-tilfælde er blandt stofmisbrugere.

Det at gøre AIDS til en bøsse-sygdom, igangsætte en hetz, der bl.a. resulterer i, at bøsser bliver udsat for tilråb og overfald på gaden kan resultere i en langt mere omfattende fordømmelse af både bøsser og lesbiske.

Aids er et politisk emne og det er også vores problem. Vi kan meget vel risikere, at det vi har kæmpet for og trods alt opnået de sidste år, bliver fejlet af bordet.

AIDS er aktuelt og vigtigt især for de mennesker sygdommen rammer, men også for alle os andre.

Vi vil prøve at være med til at dæmpe lidt op for hysteriet og den unødvendige angst.

LITTERATURLISTE/KILDER

Pan nr 5/85

Press nr 2/85

Kvinder nr 5-6/85

Bogen om AIDS, Stephensen/Zoffmann 48,50

Den grønne abes virus, Inf.31.08.85

AIDS-hysteriet, Inf.12.10.85

Amasonen nr 4/85



AIDS

HVILKEN BETYDNING HAR DET FOR LESBISKE ? OG HVORDAN PÅVIRKER DET OS ?

VIDLØGSPRESSEN (Birgitte og Grethe) BESØGTE KVINDEPOLITISK
RUPPE KØBENHAVN, UNDER LANDSFORENINGEN BØSSER OG LESBISKE.
ER INTERVIEWEDE VI Solvei, May, Dorthé, Lyng og Sanne OM
KVINDEGRUPPENS OPLEVELSER MED OG OMKRING AIDS.

Vi har valgt at STILLE SPØRGSMAÅL og derefter bringe - citater,
der giver kvindernes svar. Vi finder at - citaterne står bedst
alene, uden vor kommentar, og siger kvinderne tak for rart
samarbejde.

HAR I OPLEVET FLERE NEGATIVE
REAKTIONER PÅ AT VÆRE LESBISKE ?

ER DET BLEVET SVÆRERE AT SIGE
AT VI ER LESBISKE, AT SPRINGE
UD ?

- I ungdomsgruppen, hvor jeg
arbejder, oplever jeg ingen
panik, det er ikke blevet svæ-
rere at sige vi er lesbiske.

- Jeg kender en lesbisk der var
på restaurant med en kvinde der
ikke ville drikke af samme glas,
for tænk nu hvis hun havde AIDS.

- I størstedelen af pressen om-
tales bøsser som homoseksuelle -
lesbiske er også homoseksuelle -
samtidig bliver AIDS gjort til
en bøssesygdom, vi hører ikke
meget til at AIDS også rammer
heteroseksuelle.

- Pressen og Britta Schall Hol-
berg har et kæmpeansvar for ud-
viklingen som den har været ind-
til nu - og for om AIDS-feberen
går over i en Homo-fobi. - Hel-
digvis er Forbundet lige fra
starten gået meget aktivt ind i
problematikken.

- AIDS har fået 1. og 2. og 3.
og 4. prioritet i Forbundet og
de fleste penge går til det.
I modsætning til Britta finder
vi at AIDS er meget alvorligt,
ingen tvivl om det. Men det be-
tyder altså at det kvindepoli-
tiske område er endnu mere ned-
prioriteret - det er blevet en
særinteresse! Det kan let ende

med at alt andet arbejde går i
stå. Så Forbundet går hen og
bliver en AIDS-forening.

- Vores solidaritet med bøsserne
kunne være onkring - lå os kalde
det "det sociale aspekt" livs-
stil. De kunne lære noget af vo-
res måde at være sammen på.

En ændring af bøssernes livsstil
kunne give mulighed for lesbis-
kes synlighed udadtil. Det kun-
ne forhåbentlig også munde ud i
at vi får det bedre med bøsserne
og i det hele taget får en bedre
struktur her i huset.

Jeg føler vi er solidariske, men
det er svært at være lesbiske i
Forbundet.

- Vi har ikke selv direkte ople-
vet negative reaktioner på at væ-
re lesbiske endnu! Vi har ikke
som i USA en Moral Majority be-
vægelse, men det er vel et spø-
rgsmål om tid før det kommer.
Flere præster har allerede ud-
talt sig om AIDS som guds straf
over de homoseksuelle. Gnisten er
der - fanger den ?

INFORMATIONSKVALITETEN

HVAD VED DU/I OM AIDS SMITTEFA-
REN ?

HVOR FORSKELLIG ER VORES VIDEN
OG HVOR HAR VI DEN FRA ?

- Jeg har læst sidste nr. af PAN
(nr.5/85 AIDS tema) grundigt.
Det eneste jeg har fulgt i dags-
pressen, har været sagen Søren
K. Sørensen/Britta (Sundhedsstyr.

/ Indenrigsmin.).

Jeg vil helst ha informationer om AIDS fra Forbundet.

- Jeg har fulgt avisernes skrivelser.

Men de informationer jeg har mest tillid til har jeg fra Forbundets Folder og - Sundhedsgruppe. Ud fra det er jeg nået frem til at AIDS smitter gennem analsex, slimhindekontakt og blod. Midt i informationsvrirmlen bliver man ned til at gribe fat og tro på noget.

- Jeg ved simpelthen ikke så meget at jeg ved om jeg kan blive smittet.

- Egentlig er det skræmmende, at størstedelen af befolkningens oplysningskilder er dagspressen. For den finder vi utroværdig. Vi føler os kun trygge ved Forbundets informationer.

HAR I HAFT PERSONLIGE, MÅSKE IRRATIONELLE REAKTIONER MED HENSYN TIL KONTAKTEN OG SAMARBEJDET MED BØSSERNE ?

- Jeg har ingen kontakt med bøsser.

- Der er nogle unge lesbiske herinde, der ikke vil dele lokummer med bøsserne.

- Jeg føler mig ikke dårligere tilpas efter AIDS.

- Først anså jeg det som et bøsseproblem, men det angår også os. (Homo-fobi)

- Det er mest bøssernes problem. Jeg har det godt med ikke at være i risikogruppe, men jeg gidder godt beskæftige mig med AIDS.

- Jeg har fået mere sympati for bøsserne på grund af deres reaktioner, der er blevet mere menneskelige.

- Jeg synes nogen gange jeg får AIDS mere alvorlig end nogle bøsser gør, det blif jeg så gal over. Når de står der og siger de vil blive ved med at bolle i parkerne, ikke beskytte sig, ikke tænke på Safe Sex.

VER VI BANGE FOR TRANSFUSIONER OG INSIMINATIONER ?

- Jeg ville nok selv være mere bange for at blive insimineret nu, det er et problem vi skal være opmærksom på.

- Jeg har ikke specielt lyst til at blive insimineret lige nu. Jeg ville lære min donor smadder godt at kende.

- Ville egentlig gerne have et barn, men venter lige lidt nu.

- Jeg ville nok aldrig få så stor tillid til en bøsse, at jeg ville bruge ham som donor.

- Sædproblematikken er nu med i Forbundets AIDS Folder, det er godt.

- Det er politisk bestemt at lesbiske ikke kan blive insimineret med sæd fra hospitalernes sædbanker. Det synes jeg er forkert, især i disse tider med AIDS.

BLIVER DET NU MERE ATRAKTIVT AT VÆRE LESBISK - EN SIKKER NICHE

- Umiddelbart nej. Især i relation til den eventuelt kommende Homo-fobia.

Lesbiske der er i tvivl vil nok blive ved med at være lesbiske. Og de der har lyst til at elske med mænd, tænker sig måske om to gange.

- Grunden til at jeg som lesbisk kan gå i fred, er at flygtninge, fremmedarbejdere/ og lige nu bøsserne, er mål for hetz. Politiske/økonomiske kriser har betydning for hvor udsatte minoritetsgrupper, f.eks. lesbiske vil være for forfølgelse.

- AIDS er ikke så udbredt i het rokredse endnu, at det gør det mere attraktivt at blive lesbisk

Birgitte og Grethe

Hvis du savner information om AIDS, herunder også medicinsk, så kontakt:

Sundhedsgruppen i Forbundet

tlf. 01 13 19 48

DONORER - BLOD - SÆD - HOLDNINGER OG OPLEVELSER HERMED - BLI-

VI HAVDE GUDSKELOV IKKE AIDS

- men det var rigtignok en opri-
vende omgang at gå igennem. Først
beslutningen om at lade sig un-
dersøge, selve undersøgelsen og
så revrendingen med brudt anony-
mitet og følgerne deraf bagefter.

Vi har jo fået børn med sædhjælp
fra en bøsse, og da vi fik at vi-
de, at han havde antistoffer, be-
gyndte vi at overveje, at få det
undersøgt, hos os selv.

Der skulle en del overvejelser
til, for det var jo ikke det sam-
me som at få sin blodprocent un-
dersøgt. Konsekvenserne hvis den
er for lav, er jo til at overskue
med en gang jernpiller, men hvis
vi var AIDS antistif pos. ville
det føre en masse ting med sig.

Tanker om sygdom, forfald, døden.
Skulle jeg holde det for mig selv,
eller være åben omkring det?

Tænk sig at være den første in-
denfor de lesbiske kredse, der
havde DET. Ville kvinderne flyg-
te? Et liv i cølibat?

Ville jeg uanset prøven var neg.
havne i et kartotek, som kunne
bruges til hvadsom helst senere?

Nå - vi fik garanteret anonymitet
d.v.s. vi skulle opgive navn og
cpr-nummer, men det ville blive
holdt i et specielt kartotek, som
ikke ville stå frem på edb-skærmen
hvis vi en anden gang skulle blive
indlagt på hospitalet.

Jeg er selv hospitalslaborant, så
den troede jeg ikke ret meget på,
men trøstede mig da med det al-
ligevel.

Da svarene på prøven kom flere
uger senere, var der jo så ikke
AIDS, men nogle andre tal hos
mig, var lidt i underkanten
(man for taget en hel masse
blodprøver omkring ens almene
helbred). Dem ville de gerne
have taget om - og forevrigt
var de kedde af det, men de
havde brudt anonymiteten og
kontaktet det sted jeg skulle
føde (jeg var i 8-9 mdr.) - og
der havde de misforstået det
hele, og troede det drejede
sig om AIDS (oh hvilken skræk
det ord har omkring sig), og
hvis jeg var kommet ind for at
føde, ville mit barn være kom-
met i steril kuvøse!
Hold kæft en kamel at sluge!



Ved stædigt at ringe til di-
verse sygeplejesker og læger,
fik jeg endelig fat i overlæ-
GEN, der kunne fortælle føde-
afd., at der ingen fare var
om noget, og at barnet selv-
følgelig skulle behandles nor-
malt.

fortsætter →

Den prøve der blev taget om på mig var i orden anden gang, d.v.s. det havde været en laboratoriefejl første gang, og det tænkte jeg jo nok. Jeg er selv hospitalslaborant, og ved at man ikke kan stole på bare et svar, når det drejer sig om store konsekvenser af det.

Nå barnet blev født (den dejligste unge i hele verden), og jeg blev ikke behandlet som en pestbefængt på afd. (jeg havde fået dem til at forsikre mig om at papirerne der beskrev hele fejltagelsen ville blive holdt fortroligt, så de ikke fulgte min vandrejournal, og en eller anden igen skulle få AIDS-spøgelset frem, og pludselig lave om på et eller andet.

Et par uger efter fødslen skulle mine syninger forneden kontrolleres derude, og minstanten om lægen ikke sidder og siger ham AIDS antistof hos manden, om jeg ikke havde tænkt på det før jeg blev gravid".

Så hvis I lader jer undersøge, så

- tro ikke på anonymitet
- vid at AIDS-spøgelset følger alle, der bare har været til undersøgelse.
- snak om hvad du er ude for, så vi i et hvert tilfælde i vores kredse afmystifisere, og tør højde for hvad der kan ske.

Jamme.

Sovjet: Ingen AIDS her

MOSKVA, 6. okt. (AP) - Der er ingen i Sovjetunionen, der lider af sygdommen AIDS, og denne dødbbringende sygdom er et resultat af vestlig "tøjlesløshed", skrev de sovjetiske fagforeningers dagblad Trud søndag.

Bladet bragte to artikler og en kommentar fra en vice-sundhedsminister om den sygdom, der i Sovjetunionen går under betegnelsen SPID, der er den russiske forkortelse for "erhvervet immun-defekt syndrom".

Trud citerede viceministeren Pjotr N. Burgasov for at sige, at AIDS er "en farlig sygdom, som ikke må undervurderes. (Men) vi har ikke nogen registrerede tilfælde af denne sygdom i vort land".

"Pointen er, at meget af dette problem er samfundsmæssigt, idet det har forbindelse med seksuel tøjlesløshed - der tolereres i visse kredse i Vesten, men som for vort samfund er unaturlig," tilføjede vice-sundhedsministeren.

Lesbisk AIDS-frygt



LÆGEN

Erik
Fangel
Poulsen

Vi er to kvinder, der lever i et lesbisk forhold, og vi er begge bloddonorer.

Der er ingen af os, der har levet i et sådant forhold tidligere, og vi har ikke været sammen med andre, siden vi forlod vores hver især faste parforhold gennem mange år.

Nu spørger vi, om vi skal oplyse Donorcentralen angående vores forhold?

L.A.

SVAR: Herhjemme er sygdommen AIDS indtil videre næsten alene fundet hos bøsser, biseksuelle, stikmarkomaner, prostituerede mænd og kvinder samt blødere.

Smitten overføres gennem slimhinder og sår fra måske især blod og sæd. Sygdommen AIDS skyldes virus.

Hvor denne virus er opstået, er der ingen, der ved med sikkerhed. Måske et sted i Centralafrika. Det er altså ikke en sygdom, der opstår blot ved seksuelt samkvem mellem mænd og kvinder eller i andre kombinationer.

Men AIDS har heller ikke noget med homoseksualitet at gøre. Når sygdommen hidtil især har ramt bøsser, hænger det formentlig sammen med bøssernes seksuelle samlivsformer.

To bøsser, som lever i et fast parforhold uden sidespring, risikerer ikke i højere grad end alle andre at få AIDS. Det samme gælder selvfølgelig to kvinder, der lever som fast lesbisk par.

Biseksuelle går derimod snart til den ene og snart til den anden. Et fast, lukket samliv mellem to eller flere biseksuelle er selvfølgelig en teoretisk mulighed, som ikke skulle indebære risiko for AIDS. Men findes den?

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man som donor skal anmelde, at man er lesbisk, kan jeg roligt sva-

AIDS = DET ER IKKE VORES BORD ???

Da Hvidløgspressen bad mig skrive noget om AIDS - noget sagligt forståes, mærkede jeg en uro i kroppen, en irritation jeg først nu 14 dage senere har hold på. Det er noget med at hele pressen savler i bøsser, homoseksuelle - og nu også lesbiske og AIDS. Det på trods af vi som lesbiske bliver de sidste, som får den sygdom. Faktisk kan jeg mærke hvor meget raseri jeg har hørt om og over at skulle forsvare mig mod noget jeg intet har med at gøre. Hvis vi kunne få reelle problemer diskuteret i pressen (og på arbejdspladserne eller hvor vi ellers nu diskuterer) og ikke altid skinproblemer, ville det hjælpe meget på mit velbefindende. Der dør 1700 mennesker om året af selvmord i Danmark og 4-500 i trafikken. AIDS har kostet ialt 30 mennesker livet på 4 år (den ene var en kvinde som havde arbejdet i Zaire som læge i 3 år, resten var mænd). Selv om der er tale om en stigning i antallet af personer der får AIDS er det begrænset hvor mange der vil dø - alt tyder på at en vaccine vil være på markedet om ca 5 år, så der vil aldrig være tale om en ny pestepidemi (eller hvad man nu elsker at sammenligne med).

Jeg vil ikke bagatellisere de problemer der ligger i en alvorlig sygdom, aldrig. Både Forbundets piece og den nye piece fra Røde Kors fortæller sagligt og nøgternt om AIDS hertil kan henvises (såvidt vides vil indenrigsministeren også få udgivet noget materiale til offentligheden). Det der derimod er problemet er den altfor skræmmende propaganda der har været kørt. Jeg vil gerne fortælle noget om AIDS-virus og om antistoffernes betydning (eller mangel på samme) hvis nogen er specielt interesserede. Jeg vil også gerne udpensle hvorfor CHANCEN FOR at vi som lesbiske skulle få AIDS ER MINIMAL - også selv om en enkelt af os skulle være så uheldig at blive smittet "ude fra", men så skulle det være på et møde hvor alle mulige spøgelser kunne blive manet i jorden samtidig. Som lesbiske har vi lov til at glæde os over at det ikke er os der denne gang bliver ramt fysisk. Og så bruge dette i kampen for at undgå at blive ramt psykisk af hetzen imod os.

AIDS er ikke særligt smitsomt. Undgå kontakt med blod og sæd fra fremmede personer, -lev lesbisk !!

BISEXUEL forening? NEJ TAK!



HØNEKAMP

Til Kirsten og andre H.P. 30.

Først vil jeg starte med at understrege at jeg fuldtud forstår jeres harme når man, som i Vivi's indlæg, læser at "lesbiske boller med mænd". Der er tilsyneladende opstået en begrebsforvirring, som I efter min mening på udmærket vis har forsøgt at afklare. Samtidig rejser Kirsten spørgsmålet om hvorfor nogle kvinder kalder sig for lesbiske uden at være det. Du svarer egentlig selv på spørgsmålet når du skriver: "for at undgå disse misforståelser, skulle det hellere være mere legalt at være bisexual." Det er nok en del af svaret. Det er nemlig ikke altid lige velset i lesbiske kredse at være bisexual (og jeg vil godt her benytte chansen til at spørge, hvorfor!) Hvis jeg bliver spurgt er jeg bisexual feminist og det finder jeg ikke spor odiøst. Og jeg har af den grund ikke

noget akut behov for at danne en bisexual gruppe. Jeg befinder mig for det meste godt med at færdes i lesbiske kredse, fordi det kvindeidentificerede miljø er en stor del af mig, og fordi det også er mit miljø, jeg er med til at præge det, og kommer der s'gu ikke for at diskutere mænd.

Jeg vil give Lisbeth ret når hun skriver at "det som kvinden gerne vil beholde, selv om hun elsker med mænd, er hendes identitet". Nemlig feminismen. At så flere mener at man ikke kan være "ægte" feminist og samtidig bolle med mænd - kan diskuteres! Fælles har vi dog for mig at se feminismen, og det at vi elsker kvinder og elsker med dem. Dette fællesskab, (som jeg gerne vil bevare) mister vi hvis jeg med andre bisexuelle danner en fraktion, som der bliver opfordret til.

side SCHY! ♀♂ Lena.

HVAD VIL DET SIGE.....

at leve lesbisk ?



Når jeg læser jeres reaktion på mit indlæg "om at bolle med mænd" bliver jeg ked af det (skuffet), fordi I for mig at se ikke forholder jer specielt indholdsmæssigt til det jeg forsøger at åbne en debat omkring. Det eneste er, at Lisbeth skriver, at hun er enig med mig i, at afhopperne fra lesbianisme er et udtryk for at krisen "krasser".

Ellers er det jeg får ud af at læse jeres indlæg, at problematikken kun handler om at få afklaret og defineret, hvad det vil sige at være henholdsvis - lesbisk, heteroseksuel og biseksuel. Den problematik jeg rejser er tilsyneladende ikke relevant...



De forskellige seksuelle begrebs betydning kan jeg da godt være enige med jer i et eller andet sted samtidig med, at jeg mener, at disse "kasser" må vi forholder os kritiske til. De er overvejende defineret af den traditionelle videnskab og bruges bl.a. på en undertrykkende måde indenfor lovgivningen. Så har systemet

styr på os - vi er seksuelt abnorme og ellers ufarlige. Jeg ser en fare i, at lesbianisme alene bliver defineret ud fra kønnet på dem vi "krøller lagen med". Den fare at lesbianisme kun er noget "der forgår under dynen" - lesbisk kvindekamp bliver reduceret til en kamp om seksuelle rettigheder. I det kommer vi til at usynliggøre, at det at leve lesbisk (i hvert fald for nogle af os) også handler om, at vi har lyst til og rent faktisk på mange måder forsøger at leve og kampe for et andet liv end en kopi af heterolivet.

For mig at se er dem jeg har lyst til at elske med ikke "bare" kvinder, de følelser jeg har for disse kvinder ikke "bare" de samme, som jeg havde for de mænd jeg elskede med tidligere, jeg er ikke "bare" lesbisk og "ellers ikke anderledes af den grund". Det er noget grundlæggende anderledes som selvfølgelig godt kan sammenlignes, men for mig giver det ikke rigtig nogen mening.

Jeg mener at det at leve lesbisk altid må forstås som et oprør imod kvindeundertrykkelse - eller gælder de kun for mig som lesbisk feminist? Hermed mener jeg ikke, at lesbiskes seksuelle følelser



+E eller ♡♡♡♡♡♡♡♡

ikke skulle være reelle - selvfølgelig er de det. Jeg har f.x. aldrig følt min seksualitet så meget som nu og ellers var jeg jo forblevet en hetero-feminist.

Det jeg gerne ville, med det jeg skrev i nr. 29, var et forsøg på at åbne op for en snak om et problem som nogle af os har. Et forsøg på at se dette problem i sammenhæng med, at det er blevet sværere at leve lesbisk.

For mig er det ikke tilfældigt, at flere bliver "afhopperer" eller biseksuelle i disse tider med aidshetz, forboldfanatisme og individuel terapi. Det er for mig at se kvinder som sikkert ville leve lesbisk, hvis lesbiske havde større udfoldelsesmuligheder i hverdagen.

Som lesbiske lever vi stadig i et heteroseksuelt samfund og vi har dagligt det problem, at vi er "anderledes" og at vi er usynlige med det. Vi skal hele tiden overveje hvornår, hvorfor og hvordan vi gider at stå frem med - "jeg er lesbisk!"

Når du Kirsten og du Kåte skriver, at I ikke gider at forholde jer til mænd f.x. på et L.B.-møde, så tænker jeg - men vi bliver jo nødt til også at forholde os til den virkelighed, der findes udenfor vores kvindesammenhænge og som vi nødvendigvis må være en del af/deltage i. Den virkelighed er for mig at se langt overvejende bestemmende for det lesbiske liv

vi har og kan leve her og nu. Jeg gider da heller ikke at snakke om mænd for "underholdningens" skyld - jo, måske vittigheder, men ellers er det da kun for at blive bedre til at



kunne gennemskue, hvordan og hvorfor de undertrykker os. Det er for at kunne finde ud af, hvordan vi bekæmper dem. Strategier kan ikke bare springe ud af den blå luft.

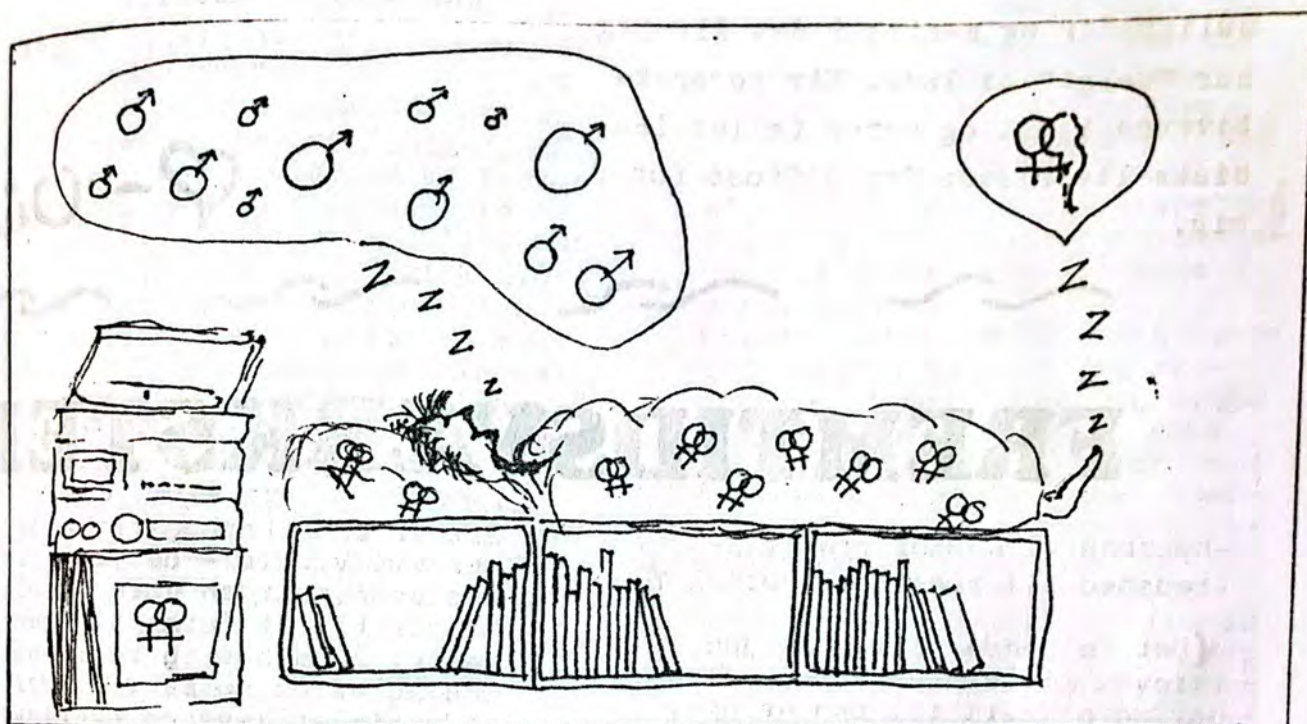
Kvindekamp/lesbisk kamp indebærer nødvendigvis for mig, at vi forholder os til, at der er et indre forhold mellem den måde den mandlige dominans (patriarkatet) er skruet sammen og kommer til udtryk på og de problemer, vi har som lesbiske/kvinder.



For mig at se skal "bolleproblematikken" ses i en sådan sammenhæng. Problematikken "at bolle med mænd" er måske ikke umiddelbart central for jer eller mig, men den er det i hvert fald for mig, hvis vi ser den mere bredt.

Når vi er lesbiske (ingen tvivl om det!), hvorfor sniger mænd sig så alligevel ind på os i vore drømme, dagdrømme, seksuelle fantasier? Hvordan kan nogle lesbiske blive heteroseksuelle? Problemerne sætter sig igennem individuelt og på forskellig måde. Eksempelvis kommer det til udtryk hos en af mine veninder på den måde, at hun synes det er røvedeligt at leve lesbisk samtidig

(kvinder). Som heteroseksuel kvinde kan du få del i denne magt afhængigt af ægteskabelig/erhvervsmæssig status. Hvad har Janni ikke fået ud af at ligge i med en "stødder"? Derudover kan du opnå en individuel beskyttelse fra én mand overfor alle andre mænd. Men jeg ville ikke ønske det for min værste lesbiske fjende, fordi hun derved nødvendigvis må sluge en masse "kameler".



med, at det ideelle forhold til manden (Humphrey Bogart) af og til kan dukke op i hendes dagdrømme.

Jeg mener, at det skal forstås ud fra forholdet mellem det pres det er at leve lesbisk i ellers heteroseksuelle sammenhænge og de begrænsede muligheder vi har for et konkret brugbart alternativt lesbisk liv. Pikke er forbundet med magt og kontrol over andre

For mig skal seksuelle følelser, fantasi og kærlighed ses i en sammenhæng med, hvad vi kan få ud af at leve disse følelser ud, også ud over noget rent seksuelt. Hvor tror du følelserne kommer fra og hvad bruger vi dem til?

Prøv at tænke efter, hvornår du har seksuelle fantasier om mænd? Hvornår drømmer du om dejlige kvinder? Er det når du har det

godt eller skidt?
 Jeg fantaserer altid om kvinder,
 når jeg har det godt. Mændene kan
 kan snige sig ind ad bagtrappen,
 når jeg har det skidt. F.x. når
 flere af flg. ting falder sammen:
 Mit lesbiske kollektiv kokser,
 studiet er for hårdt, hende jeg
 er "hug" på elsker en anden, når
 det er kedeligt at gå i byen, når
 jeg føler mig alene med at føle,
 at det at leve lesbisk handler
 om andet og mere end seksualitet.
 Kort sagt, når jeg ikke kan se
 muligheder og mening i det liv jeg
 har "valgt" at leve. Når perspek-
 tiverne i mit og vores fælles les-
 biske liv bliver for diffuse for
 mig.

Problemerne føler vi hver især især
 individuelt og vi kan få lov til
 lov til at gå rundt med vores små
 små "hemmeligheder" - måske får
 keresten noget at vide - ellers
 ingen?

Angsten for ikke at være en rigtig
 lesbisk holder os tilbage, angsten
 for hverken at hverken at høre til
 det ene eller andet sted. "Kasser-
 ne" bliver/er nødvendige for os,
 men de er samtidig med til, at vi
 ikke kan arbejde med patriarkate
 konkrete gennemslag i os. Vi kan
 ikke opbygge modstrategier.

♡ - Uur.

FREMTIDSVÆRKSTED

-hvordan vi kommer fra utilfredshed til realiseret utopi ?

(Det følgende oplæg har jeg skrevet til vinterens LB-seminar og primært til den gruppe, der vælger denne indfaldsvinkel til det overordnede tema "lesbiske fremtider i 80'erne". Men da jeg synes, at det indeholder nogle brugbare ideer og inspirationer til alle, der tænker over og drømmer om fremtiden, sætter jeg det i HP denne gang).

Det er et spørgsmål, som de to tyske psykologer Robert Jungk og Norbert Müller stiller op og udvikler en metode udfra i bogen "Håndbog i Fremtidsværksteder", og som jeg i det følgende vil søge at gengive hovedtrækene fra.

Det er en brugsbog for alle os, der vil videre - der selv vil bestemme, hvordan vore fremtider kommer til at forme sig, hvor vi kaster angstens og resignationens åg af os og selv finder vore veje til at leve og overleve. Det er en metode til at aktivere "basis" gennem en fælles kritik af det bestående og udarbejdelse af forslag til, hvordan man kunne ønske sig fremtiderne. En måde at bryde med den samfundsmæssige hierarkiserede magt og beslutningstagen "fra oven". En vej til selvbestemmelse åbnes op, hvis vi tør!!

På det personlige plan er udgangspunktet dit konkrete hverdagsliv. Hvordan ser det ud, og er du tilfreds med det ? Hvis ikke helt hvordan bliver du så tilfreds med det både i dag og i morgen ?